

dicam habuit qui dicit hunc psal-
mum tanquam eius prologum in
collectione psalmorum fecisse: et
huius libri per modum prefationis
et absque titulo preposuisse.

Collector Nunc vero quo-
niam adhuc la-
cte nutrirī indigeo inscium profe-
cto me fator et indignum ad tan-
te profunditatis misteria digne ri-
manda que a summis seruantur
doctoribus reseranda perfectis qui
solido cibo pascuntur. Idcirco pro-
prie infirmitatis non inemor hu-
mili accessu pro alicuius modera-
tione intellectus tantorum miste-
riorum mendicis hostium pulso
amici qui in fractione panis a di-
scipulis duobus est cognitus: sup-
pliciter deposcens ut panem Daui-
dicum mihi sic frangere dignetur
quatinus eiusdem panis sobrio
salsus sapore refectus fidelibus ad
huc lactentibus quantulamcumque
refectionem exinde salubrem vale-
am ministrare ad gloriā et hono-
rem ipsius domini nostri Iesu chri-
sti cui est honor et gloria in secula
seculorum Amen.

**Hugo de sancto vi-
ctore libro de vir-
tute orandi.**

Quidā vero
mouere solet quod in orati-

ombus nostris cum deus siue pro
nostra salute: siue pro aliorum sa-
lute petere volumus: illos etiam non
nunquam psalmos qui petitionis
verba non habent vel ad petiti-
onem nostram non pertinent decan-
tare solemus: et de alijs scripturis
etiam quas in orationibus frequē-
tamur similem absurditatem pro-
ducunt. Cū huiusmodi sunt ut vel
formam orandi non habent: vel il-
liquam nos agimus cause non cō-
cordant. Quid enim aiunt prodest
illa in oratione verba dicere quibus
inuenimus vel nihil: vel aliud quod
necesse est a deo postulare. Non
orat: sed subsannat potius et ad ira-
cundiam prouocat deum: qui cum
ante conspectum eius postulatur
reuerit: subito se ad alia que nihil
ad rem pertinere videntur replican-
da conuertit. Ecce enim inquit
deum pro indulgentia peccatorum
nostrorum deprecari volumus quid
nobis ad hoc prodest si vel Quare
fremuerunt gentes: vel Attendi-
te popule meus: vel alium huius-
modi psalmum decantamus. Non
ne ridiculum est ut talia cantantes
orare nos crebamus. Istud fortal-
se aliqui dicant et existimet nihil
utilitatis esse quoties talia nostris
orationibus admiscemus. Vide
aduertendum quod hoc interest
quando oramus hominem a quā
do oramus deum. Nam cum homo
nostram necessitatem scire non po-
test: nisi ab alio doctus fuerit. De-
us autem scit antequam petat quod nobis necesse
sit. Non igitur qui rogat per no-

stram narratione; edocetur vt sciat quid volumus: et per supplicationem nostram pulsatur vt annuat quod petimus. **Sed in illa que ad deum fit oratione narratio necessaria non est: nisi homo forte ab hoc narret vt ipse petitorum suam melius intelligat vt a per narrationem suam amonitus quid petat consideret: et per considerationem petitionis sue excitatus deuotius oret. Sane quantum ad deum pertinet sola supplicatio sufficit. quia vt diximus deus non habet necesse doceri vt sciat: si supplicandus est vt annuat. sed nullo alio modo citius deus ad annuendum flectitur quam si precantis animus toto deuotionis affectu ad ipsum conuertatur. Quocumque ergo sunt verba orationis: absurda non sunt si tantummodo competenter ad hoc profecti possint: vt vel orantis affectus ad amorem dei excitet: vel quod amplius est si iam amore eius flagret excitatum demonstrent. Demonstrat autem non vt deus occulta nostra quasi nescientem doceant: sed vt nos dum internum nostrum desiderium foris loquimur: ex ipsis nostris verbis amplius ad amorem infirmemur. Sola igitur cordis deuotione quantum ad deum sufficere poterat nisi ab hoc in voce etiam formaret oratio vt mentem orantis ad maiorem deuotionem accendat. Nam sicut diximus si petitionem inserta narratio est non deus docetur: sed orans ammonetur considerare quid petat vt deuotius oret. Nequaquam igitur vel illa ab orationibus nostris**

verba excludere debemus. quia etsi modum petitionis nostre non explicant: vtilius tamen affectus animi ad amorem dei et deuotionem pietatis inflammant. Sed quia diuersis modis humanus affectus ad amorem dei prouocatur: libet hunc ipsos sigillatim modos distinguere et distinctos per exempla demonstrare. Sed sciendum prius quod fere omne hoc genus orandi quod quibusdam profus ab orationis usu excludendum videtur ad captationem pertinet. In captatione autem leniuolentia auditoris operatur. quod tribus modis fit. Siue quando aliquid de nostra miseria commemoramus: vel etiam quando aliquid quod ad depressionem aduersariorum nostrorum spectat in medium adducimus. Dicamus igitur omnes illas scripturas quas quorundam opinio ab orationis usu non esse assumendas existimat. Idcirco vtiliter debere et conuenienter posse inter vota precum nostrarum ab orantibus recitari. quia et in nobis affectum pie deuotionis excitant et cor nostrum vel narrando laudem dei ad eius amorem prouocant: vel ad nostram miseriae commemorationem ante conspectum dei nos humiliant: vel malitiam aduersariorum nostrorum exaggerando et nobis sollicitudinem et fiduciam coram ipso ampliorum prestant. Laudem dei in potentia et benignitate eius cognoscimus nostram miseriae in his fragiles et peccatores sumus quod malitiam aduersariorum nostrorum deprimendo. quod

ad diripiendum sunt astuti et ad
opprimendum impij. **S**iue igitur
laudem dei in bonitate eius et poten-
tia: siue miseriam nostram in infir-
mitate et culpa nostra: siue mali-
ciam aduersariorum nostrorum
in tyrannide eorum et astutia ad
exercitationem mentis et augmē-
tū bone deuotionis orātes cōmemo-
remus: nihil ineptum facimus.
et per piū affectum quez ipsa sūt
nobis uerba excitant ubiqz orātes
sumus. **U**t emz breuiter cūda cō-
plectar quotienscunqz laudem dei
narramus: quecūqz sint uerba qn-
tumcunqz prolixa: quid in his om-
nibus intus cor nostrum dicit nisi
vnum hoc loquitur qz eum ammi-
rans amat: et amando ammirat.
Similiter quādo de nostra miseria
coram eo orantes agimus: quecun-
qz sint uerba quantumcunqz pro-
lixa: quid in his orationibz cor no-
strum dicit nisi hoc vnum qz confi-
temur nos misericordiaz eius que-
rere: et in eo omnem fiduciam no-
straz collocare. **Q**ue deuotio quan-
tum humilitati est proxima: tan-
to magis deo accepta. **I**tem cūz
maliciam aduersariorum nostro-
rum tam spiritaliūz qz corpaliūz
in orationibus nostris coram deo
a casamus: qualiacunqz sint uer-
ba quantumcunqz prolixa: quid
tamen aliud per hec omnia qz iū-
stam iudicium dei ad nostram li-
berationem exposcimus vt eripiat
nos ab his quorū tyrannide iniu-
ste opprimimur: et malicia iniuste
aduersamur. **E**t quā uisionem de

inimicis nostris et iudicium cau-
se nostre diuino iudicio libenter re-
linquimus: quid est qz pro hac de-
uotione et humilitate iuste a deo im-
petrare non debeat. **V**nusquis-
qz ergo cum in oratōe uel psalmos
uel alias quas cunqz scripturas de-
cantat: diligenter consideret cui af-
fectui seruiant: et ad illum affectūz
toto nisu cor suū excitet ad quez
id quod loquitur magis pertinere
videt. quia si uerborum que loqui-
tur affectum habuerit per affectū
ipsum melius uerborum uirtutem
cognoscat et intelligentiam maio-
rem: deuotionez: affectumqz accen-
det. **E**t infra **F**orte cogitare epi qn-
ta sit felicitas cum deo esse. **I**terz qn-
ta sit miseria in hoc seculo uivere:
quanta demum calamitas semper
cruciari in inferno. **E**t ex hac medi-
tatione mea subito amore celestis
patrie attrahat ipō affectu ducen-
te in hec uerba incuro. **B**eat⁹ uir
qui non abiit in consilio impiorū
et in uia peccatorūz non stetit. **C**u-
ius psalmi totaz seriem si scdm in-
tinum compunctionis sensum in-
qrim⁹: qd aliud nisi hec ubiqz dice-
tz iuenim⁹. **F**elices qz nunqz a deo
recesserūt: et infelices ac miseri qui
se ab illo elongauerunt. **I**terz cogi-
taui mecum quanta esset potentia
dei: ac de in admirari epi uel samiam
hominum qui mortales sunt: et ta-
men uoluntati eius obuiare non
pertimescunt. **E**x hac itaqz admi-
ratione compalsus suz exclamare:
et dicere. **Q**uare fremuerunt gen-
tes: et populi meditati sunt iam a se

Et est admiratio mixta indignati
oni qua resamur: admiramur: pre
sumptioni indignamur. Item in
angustijs constitutus. Quantum
enim semper in dei misericordia co
fidebam: cogitare incipio. quia cu
quodammodo me ab eo video dere
lictum ex affectu doloris in hec ver
ba prorumpo. Domine quid mul
tiplicati sunt qui tribulat me: mul
ti insurgunt aduersum me. Item
ex affectu dilectionis canitur psal
mus. Diligam te domine fortitudo
mea. Ex affectu timoris. Domine ne
in furore tuo arguas me. Hoc au
tem qualiter per singulos psalmos
cognosci possit explanare prolixio
ris operis expetit tractatum.

Aduertendū ē etiā ubi
doctores
habent noticiam de psalmis: regu
lariter in principio cuiuslibet psal
mi ponitur nomen prophete facie
tis psalmum. Vbi autem tacetur:
argumentum est quod a doctoribus no
men eius ignoratur. Cuius autem sa
cratissima psalmoz scriptura ex
ordinatione sancte matris ecclesie
quotidie legitur in omnibus horis
canonicis propter eius profundū
a mirabilem sensum: quo discutunt
veritates ad vetus a nouum testa
mentum pertinentes: spiritus sancto
reuelante. expedit ut simplices
ecclesie ministri scripturę sacre qua
continue a necessario vti habent:
sub breui cōpendio aliqualem ha
beant intellectum. Et quia in studio

interdum nimia prolixitate scriptu
rarum tardantur. aliqui ex paup
tate non habentes unde libros sum
ptuosos valeant acquirere. Alii
in factis practicis quasi continue pro
pter bonum regimen reipublice oc
cupati. Ceteri vero in deuotione et
pigritia prepediti. Pro hec scriptu
ra quotidiana ad hanc breuissimam
formam reducitur: ut breuitate et
habendi facultate ad hanc viden
dam alliciantur. Item adue
rum quod sicut ostensione considera
ta interdum coram deo plures pre
ces et orationes fundimus: sic in
terdum prophete hic et precipue
Dauid de eadem materia faciunt
plures psalmos. Item notan
dum quod psalmis quibus prophe
te sancti per modum orationis vte
bantur sub priori testamento pro
necessitatibus tunc currentibus:
eisdem in horis a alibi nunc sancta
vitur ecclesia. quia orando pro ne
cessitatibus christianitatis a eccle
sie presentis possunt christiani se vni
formiter deo conformare. Dicamus
ergo. Beatus vis it.